

ΜΙΤΡΑΜ ΣΤΟΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΜΕΤΑΝ ΘΡΥΚΩΔΑΚΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενοῦ)

Ἐγγύσιαι ἀμέσως; πίσω καὶ διέταξει τὸν ἔπιστητη νὰ μοῦ δώσῃ μέν σαύλα καὶ 3—4 ἀνθρώπους; πρόδει βοήθειαν, γιατὶ δὲ Ρένφιλδ εἶναι τερψτίνις σωματικῆς δυνάμεως.

Τέσσαρες νοσοκόμοι μὲν ἀκούοντες τὸν τοῖχο τοῦ κήπου, ἀνεβήκαμε καὶ ἐπῆδησαμε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Τὸ παλαιὸν μεσαιωνικὸν κτίριο ήταν ἔρημο. Αρχίσαμε νὰ ψύχουμε ἐδῶ καὶ ἔξει καὶ ἀνακαλύψαμε τέλος; τὸν Ρένφιλδ συμμαζεύμενον στὴν πόρτα τοῦ μικροῦ παρεκκλησίου τοῦ παπιταλάμου τιτρίου. Γύρω ἦταν σκοτεινὸν καὶ δὲν μᾶς ἀντελήφθη. Τὸν ἄκουσα νὰ ὄμιλη πρόδει κάποιον, ἀλλὰ δὲν ἀγούγα καλά τὶ εἴλεν. Ήταν πλησιωτικόν τοῦ εἰπείνδυνον. Ήτο μαντούδης καὶ μποροῦσε νὰ μᾶς κομιμάτησε. Στιγμὴ σιγὴ διος; ἀντελήθη μὲν πῶς ήταν ἐντελῶς ἀρσιωτέος στὴν παράδεξη συνομιλίας του καὶ ἐπερχόχρησα δ—δ βῆματα. Τώρα πλέον ἀκούγεται καθαρά τὴν ὄμιλην του. Μιλοῦσε μὲν πάθος, καὶ ἀφοσίωσι:

— Εἶμαι ἐδῶ αὐθέντα! Ήρθα νὰ ἐκτελέσω ταῖς διατριγαῖς σου. Εἶμαι δοῦλος σου. Σὺ διως θὰ μένεταιψεψ; γιατὶ θὰ σοῦ είμαι πιστός. Δὲν σέθουμαι, καὶ θυμάρχει τὴν δύναμι σου. Τώρα ποὺ ήρθες θὰ γίνω διος; σου. Δὲν σὲ βλέπω ἀλλὰ ξέρω ποὺ βρίσκεσαι αὐτὴ τῇ στιγμῇ. Ναι, είσαι μέσα στὸ ναοῦ καὶ μάκον; τὸ ξέρω...

Ἐξαφάνισθαι τὸ σύνθημα καὶ ὥρμησαμε καὶ οἱ πέντε ἐναντίον του. Συνηθή ἀγρια καὶ λαστάρης πάλη. Ποτεὶ μου δὲν είδα φρενοβιλαρή σὲ τέτοιον παροξυσμό λύσης; οὔτε καὶ θὰ ξαναῦδη τὸτε μου.

Ἐτού τέλους κατορθώσαμε νὰ τὸν καταβάλοντας. Τὸν μεταφέραμε μὲ κίλιους ποτούς στὸ φρενοβιλαρό, ἐνῷ οὐραζές σαν θυρίοι στὸ ἐφερόσαμε τὸν πεύκο γερό ζουρλομαδύνη. Τὸν δέσμευμε στὸ σιδερένιο κρίσιο, στὸ κελί του καὶ τὸν ἀκούσω νὰ σφεντίζει φρενοπατέος ἀπὸ ὄχρην. Στιγμές στιγμὲς; σιωπᾶ ἐντελῶ; καὶ ξεινά την ξεφωνίζει πάλιν δυσκετέ :

— Θὰ υποτείνω ὅλη τὰ βισαντήρια γιὰ σένα, αὐθέντα. Μάκον; Και τελεώνει ταῖς κραυγαῖς του μὲ τὴ στερεότυπη λέξι :

— Νάτος! Έρχεται! Έρχεται!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

*Επιστολὴ τῆς Μίνας "Αρκερ πρὸς τὴν Λουκίαν Οὐέστερνα.

Βουδιάπεστη 24 Αὐγούστου

Φιλιτάτη Λουκία

Θὰ είσαι βέβαια ἀντούσιον νὰ μάθης τὰ δικά μου. Τι νὰ σοῦ πρωτοδιηγήθω διως; Ήρθα ἐδῶ καὶ βρήκα τὸν ἀγαπημένο μου Ιωνάθαν σὲ φρικτή κατάστασι. Αχ! Λουκί, είνε τρομεύα ἀδύνατος, τρομεύα χλωμός, ἔγινε ἀγνώματος, κατήγησε τὸ φάντασμα τοῦ ἑαυτοῦ του. Τὰ ματιά του πού ἐλαύνουν ἀλλοτε δῶλο ἔφραστος ἔχουν τόρων ἀγριώντες λαζαρίστες φρίκης. Τι νὰ τοῦ συνεβῇ θεῖ μου;

Φαίνεται πῶς κάτι τὸ τρομερό τοῦ συνέρη. Μιλεῖ περὶ τοῦ παρελθόντος ἀσταφῶς καὶ λησμονεῖ πολλὰ πράγματα, ώς νὰ ξέρουν πάθει αἱ φρένες του.

Η ἀδελφὴ Ἀγάθη μοῦ λέγει διτὶ παραμιλοῦσσε κι ἀνέφερε φρικτά πράγματα. Οταν διως συνήχετο καὶ τοῦ ζητοῦσαν νὰ ἐξηγηθῇ, ἀνατριχιαζει κι ἐσταυρούσεται. Τι νὰ είσαι δὲν ξέρω... Τὰ παραμιλήματα τῶν ἀρρώστων είνε μαστιγια, θεέ μου!

Φαίνεται ἐν τούτοις διτὶ η ἀδελφὴ Ἀγάθη γνωρίζει περισσότερα σχετικῶς καὶ δὲν θέλει νὰ μοι μαρτυρήσῃ τίποτε. Τὴν παρεκάλεσα σθερά καὶ μοῦ εἰπε τέλος τὰ ἀλλόκοτα αὐτὰ λόγια :

— Ακούσεις ἀγαπητή μου Μίνα. Εκείνον πούτρον νὰ σοῦ πῶ εἰντι τοῦ συμβάντο του κ. Αρκερ ὑπέρχοντας ἀφύπνιστα. Είδε πράγματα ποὺ δὲν τάχει δεῖ ἀκόμα μάτι ἀνθρώπου. Μήνη ἀνησυχής, διως. Είνε ἐπέτεως καὶ πλέον και σ ἀγαπᾶ.

Ο Ιωνάθαν ἔζηντησε ἐν τῷ πατέαν. Μοῦ ζήτησε νὰ τοῦ δώσω τὸ ἐπανωφόρι του κι ἔβγαλε ἀπὸ μέσα διάφορα πράγματα μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὸ ἡμερολόγιο του. Μόλις τὸ είδα σκέφθηκα διτὶ, σ αὐτὸ διάζει γραψει τὶς περιπτειάς του καὶ τὸν ὁρητησα ἀν δέλη νὰ μοῦ τὸ δώσω νὰ τὸ διαβάσω... Εχλώμιασε ἔξαφνα, ἔμεινε σκεπτικός κι ἔπειτα μοῦ είπε δίνοντας μου τὸ ἡμερολόγιο :

— Μίνα θὰ γίνης σύζυγός μου, τὸ γνωρίζεις. Μεταξὺ συζύγων μυστικά δὲν ὑπάρχουν βέβαια. Ζητάς νὰ διαβάσως τὸ ἡμερολόγιο μου, ἔστω πάρτο καὶ διάβασέ το. Σκέψου διως, τούτο ποὺ θὰ σου πῶ. Ποτὲ νὰ μῆ μοῦ μαλλής; γι αὐτὰ τὰ πράγματα πού θὰ διτράσῃς. Ποτὲ νὰ μῆ μοῦ τα _θυμίσῃς. Η ἀνάμνησις; των θὰ μοῦ θερεψε

παραφροσύνη η καὶ θάνατο. Μόνον ἄν παραστῇ ἀνάγκη εἰς τὸ μέλλον θὰ καμία μόνος μου λόγον περὶ αὐτῶν καὶ θὰ προβῶ σ ἀποκαλύψεις. Πρόσειται, Μίνα, για κάποιο φρικώδες κι ἀποτρόπιο μυστικό... Θά προτιμοῦσαι νὰ τὸ ἀγνοήσῃς...

Δὲν ἐπέιναι, δὲν τοῦ είτα τίτος. Έβαλα τὸ ἡμερολόγιο κάτω ἀπὸ τὸ προσεκτικό του καὶ ἔπηρα τὸ ἀδυνατισμένο του κέρι μέσα στὰ δικά μου.

— Μίνα, μου ψιθύρισε, θέλεις νὰ τελέσουμε τὸν γάμο μας σήμερι; Είλε η ἐπιθυμία μου αὐτή. Είδοτοί σης λοιτὸν τὴν ἀδελφήν Αγάθην.

Μόλις ἀποκοινήθηκε πάλι μίλησα μὲ τὴν Ἀγάθην γιὰ τὴν ἐπιθυμία που ἔζηφρασεν. Η Ἀγάθη δὲν ἐπειρίεται περισσότερα λόγια. Είδοτοί σης τὸν λεπέα τῆς Ἀγγλικής παροικίας νὰ ἔλθῃ μετά μίλων ὥραν... Λουκία, είλαι ειδυλλίς! Η ωρὰ αὐτὴ ἐπέρασε γοργά. Ο Ιωνάθαν ἔζηντησε τὸ μωτήριον ἐτελέσθη. Δὲν παρίσταντο παρά αἱ ἀδελφαὶ του νοσοκομείου...

Είλαι ηδη σύζυγός του!

Οταν ἐμείναιμε μόνοι τὸν ἐφίλησα μὲ ἀγάπη, ἔπηρα τὸ ἡμερολόγιο κάτω ἀπὸ τὸ προσεκτικό του, τὸ διτλωσα καλά, τὸ ἔδεσα μὲ μίλων κορδέλα καὶ τὸ ἀσφράγισα μὲ βούλογερό.

— Ιωνάθαν, του είτα, σου σύριζα ποτὲ οὐσία καὶ δὲν θὰ ἀνοίξω τὸ ἡμερολόγιό σου, παρὰ μόνον ἀν σὺ βρεθῆς σὲ σχετικὸν κίνδυνο η ἀλλο φιλικό μας πόσωπο, η ἀζόη μὲν αἱ κίνδυνοι που πότερος σὲ σαναπειλήσουν, ἀγαπημένε μου!

Αὐτὰ είλαι νὰ σοῦ γράψω πολυαγαπημένη μου Λουκία. Σοῦ εὔχομαι ὅλοφρώς καὶ στὰ δικά σου! Χαίρε... Δὲν θὰ ἀργήσω νὰ σὲ ἀπανίδω... Μὲ πολλὰ φιλιά

Μίνα "Αρκερ

*Επιστολὴ τῆς Λουκίας Οὐέστερνα πρὸς τὴν Μίναν "Αρκερ Οὐίτιτυ, 30 Αὐγούστου

Φιλιτάτη μου Μίνα,

"Αν ἡξερεῖς πότο μὲ χριστούσησεν η ἀγγελία τῶν γίμων σου... Εἴδε νὰ ζήσεται πίνει ευτυχίασιν. Ήγον, φιλιτάτη μου, ἔχω τώρα μια βροδιά μι πού είμαι καλή. Η ὑπνοβίσι μ καὶ τὰ κακά σηνείρα μ ἀφησαν. Μοῦ ξαναῦλθε η καλή διάθεσις, η ὄρεξι καὶ τὸ χρώμα μου. Ο Αρχούσιος μου είνε οιώ μου καὶ περούνη ταῖς ήμέραις μας μὲ περιπτώτους καὶ τένυν. Μὲ λιτεψεύ, μ ἀγάπη σαν τρελλός. Πότε θὲταισερέψετε; Νι ηξερεῖς πότο σ ἐπόνεσα... Πρέπει εἶς αἱλλον νὰ είσαι μὲν εδῶ καὶ στους γίμων μας που θὰ γίνουν στη; 28 Σεπτεμβρίου. Η μιτρά μου είνε καλύτερα καὶ σὲ ἀστάζει ε ἐγκαρδίωσε. Χαίρε, ἀγαπητή μου φίλη! Σὲ γλυκοφιλῶ. Μή λησμονήσης τὴν φίλην σου

ΛΟΥΚΙΑΝ

*Ημερολόγιον τοῦ δόκτορος Σωτήρος

22 Αύγουστου.— Ο φρενοβιληθής Ρένφιλδ διτελεῖ στὴν ιδίαν αἰτίασιν. Είνε βι ιως και πι μιλησε διυρώσει. Τοῦ φροδούν τὸν ζυγλομαδύνην γιὰ κίθησενδερεον. Δὲν πιέζει νὰ μᾶς ομιλεῖ ἀγερώχωρος; καὶ νὰ λέγῃ διτὶ, δὲν φορτίζει πινέντα καὶ σὲ αὐτὸν σηνείρας ποτέροις τοῦ. Μέ λιτεψεύ, μ ἀγάπη σαν ευδίστεται πλησίον του.

Επι τρεῖς ήμέρες συνεχήσει εἰς κατάστασιν μανίας. Οι πιοσυμοὶ του είνε τρομεροί. "Αν δὲν τοῦ εὔφορούμε τὸν ζυγρόδιμον θὰ μᾶς συνέτεισεν. Υποψήσιοι και διτὶ θριστούσια καπάποιαν μυστηρώδην εἶσωθεν πιοεργοδημένην. Τι διως ἀκριβῶ, συμβαίνει δὲν ἔχω Χθες τὴν νύχτα τηλόησε πάλι αἱ παραμύθησιν τοῦ κατηποτού εις τὸν διτλωνο κτήριο. Τι ζητεῖ ἔκει πέρα; "Η προσοή του είνε διαρκωτὸν έστιμενη τηλόησε τοῦ εἰκότερος... Τοτελέσται! Πρέπει νὰ μάθω τὶ συμβαίνει. Εσκέφθηκα νὰ τὸν πράγματα πιοσυμοὶ καὶ πλέον καὶ τὰ διτλωνο πιοσυμοὶ...

Τετέλεσται! Πρέπει νὰ μάθω τὶ συμβαίνει. Εσκέφθηκα νὰ τὸν πράγματα πιοσυμοὶ καὶ πλέον καὶ τὰ διτλωνο πιοσυμοὶ...

23 Αύγουστου.— Προσποιημέναις πῶς δὲν τὸν ἐπιβλέπουμε, ἀφήσαμε τὸ παρανύδρο αἵοιστο, μὲ δὲν ἐδιπλέτευσε. "Ετοι ένανθησαν τὰ σχέδια μου. Απογητευμένος; ἀπεσύνθησην στὸ κοιτῶν μου να κοιτῶν, διτὶ εἶσαφνα ἀκούσατα τρεχάματα. Μοῦ ζυτούσαν στὴν πάρτη. "Ηταν δὲ πιστήτης. Ο Ρένφιλδ διδασκαλεῖται, τὴν ὥρα που δὲν τὸ περιμέναμε!

Βραδύτερον.—Ή δραπέτευσις του Ρένφιλδ έγινε έντελως άπορος, όπως γράφω παραπάνω. Περίμενε νά σημάνη τό ρολόγι μεσάνυχτο και τή στιγμή που ο έπιτσινής ήταν κάτω απασχολημένος, πήδησε στον κήπο. Τόν παρασκούπησα μέσως συνοδευμένος υπό τών νοσοκόμων. Έτσι με άκριβώς τά ίδια, όπως και κατά την πρώτην του δραπέτευσιν. Ήδησε από τόν κήπο τού φρενοκομείου στον κήπο του πλατινού κτιρίου και πήγε και στομιώδητης στήν πόρτα του παλαιού έκκλησιδίου. Ψιθύριζε πάλιν κι επεκάλειτο την έπεμβασιν κάποιου. "Οταν μ' άντερζους σώμησε νά με πάνε. Και θά μ' έσποτανέ ασφαλής, όπως δεν τόν συγκρατούσαν οι νοσοκόμοι. Τόν έρριξαν κάτω μετά λυσσώδη πάλη και τόν έδεσαν. Ο όρδιλος τρομερός. Τό βλέπων τον ήταν άγριο. Έξαρνα τόν είδα νά γαληνεύει. Ήσύχασε τον ήταν άποτόμως σύν νά ξέπιξε σε κάτι κι έμεινε άκλητος στόν τόπο του. Παρηκολούθησε τό βλέπει του και άντελήθησε πάτη κύτανε μιά μεγάλη νυγτερίδα που φτερούγιζε άναμεσα στά δένδρα. Μού έκανε έντυποις ή νυγτερίδα αντέ άπομη και τό πέταγμα της. Τήν είδα νά κάμην κύπλους υπέρ τάς κεφαλές μας κι έπειτα νά άπομην νετερά μ' ένα δόλιο ασφαλές φτερούγισμα. Ηλήσασε τήν παλαιάν έρωτον οιδομοή και μπήκε από ένα σπασμένο τζάμι σ' ένα άπ' τά σκοτεινά δωμάτια.

"Ο Ρένφιλδ" είχε γίνει έντελως ήσυχος. Γύρισε στό φρενοκομείο χωρίς άντστασι, έντελως γαληνής.

Δέν ξέρω γιατί, άλλ' αυτή η γαληνή του με φοβίζει. Κάτι τρομερό διαλογίζεται. Ή καρδιά μου σφίγγεται χωρίς νά ξέφω τό λόγο.

Ημερολόγιον της Λουκίας Θύεστερνα.

Χίλιαργαμ 24 Αύγουστου.—Θά ριψηθώ τήν Μίναν και θά κρατώ κι έγω γράφω σ' αντό τίς ζαρές και ταΐς λύτες μου κι οι περιέργιοι σε οιλλόστο μου συμβιαστεί. Δέν ξέρω τί έχω πάλι. Χθές τήν νύχτα είδα παράξενη δονιά, δησος μους συνέβαινε και στό Οντίτριαν. Ιστος είνε ή άλλαγή τούν άρερος και ή έπανοδος από τόν ήξοντη στό σπίτι. Δέν γεωργίω νά καθοδίσω καλά-καλά έκεινο που μου συνβαίνει τήν νύχτα. Πάντοτε είνε κάτι τό μυστηριώδες, τό σκοτεινό και τό φριστόδες. Είμαι γεμάτη άφορίστους φόρμους και η έξανθλησης μου ξανάρχισε. "Οταν δ' Αρθονίδος μετά είδε τό μεσημέρι στό γενιάν, πού λογωνίζει σε ξεναγήσιμη λυτή θήρη σε περιβολιά. Δέν ξέρω τί νά κάμω. Καλόν θά ήταν ήσος νά κοινωνίουν άποφε στό δωμάτιο τής μητέρας μου. Μαζή της θά είμαι πειστό ασφαλής και πειστό ήσυχη.

25 Αύγουστου.—Κι άλλη κακή νύχτα. Ή μητέρα μου νόμισε πώς θέλω νά κοινηθώ μαζή της για νά τήν προσεχώ που είνε άρωστη και με άναγκαστα νοικηθώ στό δωμάτιο μου, κάροι τής ήσυχλας μου. Φοβόμουν πολλά. Δέν ηθελα νά κοινηθώ κι έμεινα άρκετη άρα αγγυστην. Φαίνεται δημιούργη μ' έπήρε σιγά-σιγά δ' ήπιος. Σύντησα στής 12 τά μεσάνυχτα από τόν χτύπους τούν φολογιούν. Εννοιούσα στό παράθυρο κάτι σάν φτερούγισμα. Δέν έδωσα δημιώς και τόση σημασία και ξανακομήθηκα. Είδα πάλιν φρικτά δνειρά. Τό πρωτείνησα τρομερά έξηντηλημένη. Η δήψη μου είνε κατάχλωμη. Πονεί δ' λαμπάς μου. Φαίνεται πώς θάκην κάτι στούς πενύμονας, γιατί δυσκολεύονται ν' άναπνεύσω. "Ολα αυτά με στενοχωρίουν άπερβολικά γιατί θάρρη δε λίγο δ' Αρθονίδος και μόλις με ίδρη σ' αντή τή κατάστασι σαν σπαραγκή δεν ξέφαγη του...

*Επιστολή Αρθούρου "Ολγυρούν πρέσες τέν Δέκτερα Σουαρδ.

Μέγιαρον "Αλβεμπρόλ, 31 Αύγουστου.

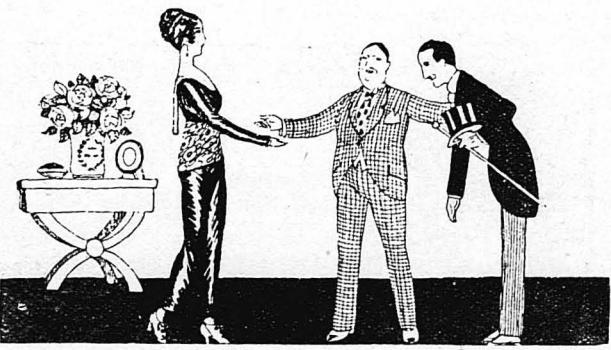
Άγαπη τέ μου Τζάκ,

«Σέ παρακαλῶ θερμά νά μοι κάμης μιά γάρι. Ή Λουκία είνε άρρωστη. Δέν ξέχει τήποτε δρισμένο κι έν τούτοις λυσώνει μέρα με τήν ήμέρα. Πρέπει νά έλθῃς ταχέων...» (Ακολούθει)

38

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ".

Κους Κους Π. Μαραγκόν, Σύρον. Γεωργίον Στοκιάν, Πάτραν. Ν. Βαρελάν, Ενταύθα. Ιοάνν. Αθανασιάδην, Θάσον. Α. Κυριακού, Χαλκιδικήν. Μαρίαν Λευκάνη, Πειραιών. Βάλον, Κέρκυραν. Άνν. Φαρούρ, Ενταύθα. Γεωργίον Κατσαρόν, Θεούλικην. Αιθέριον Χανουσιώδην. Γ. Γεωργίηλην, Βορσαΐδην. Ζηνιάλην. Παν. Καβουρήν, Βροσόδην. Μετάλην. Παν. Παπαδόπουλον, Αμαρασίδην. "Ολγαν Λεκατόν, Πάτρας. Άνν. Πανιδην, Θεούλικην. Βιβλιοθήκην Νέας Αγαγείας Λεπτής. Εννοσεώς Τ. Τ. Τ. Ατζαλού. Μετάληνην Γεώργη Μαριώνη, Χίον. Δημ. Χ." Απόστολου, Χίον. Φωκιώνα Αελιγάννην, Χίον. Άνη. Μπάταρη, Καφενείον Κρουστά, Χίον. Ειδάνη. Στενούδην, πότεστάν, Χίον. Άγιο. Βαφεάσην, Διενθ. Φαρασείον Προσφύνων, Χίον. Εμμ. Κάρβοναν, Ελαγγέλεαν, Χίον. Ειαν, γιλιάν Φαραγάκην πότεστάν, Χίον. Νέα. Παπίδην, Ευτορβίην Τοάτεαν, Χίον. Στέλ. Ροδοκανάκη, Μοδιστάν, Χίον. Ελένην Σκαρβέλλην ουαττίαν, Χίον. Γεράο. Μαΐνον, πότεστάν, Χίον. Άντων. Ατζαλού. Ποτέσταν, Χίον. Άλ-Πολίτην, Οίκονομην Ερεσσαίν, Χίον. Γεωρ. Μιμιδών, Ερετού. Τατσάζαν, Χίον. Σιανού Λανασούν. Εθνικήν Τραπέζαν, Χίον. Καρ. Παπδούσην, Εθνικήν Τραπέζαν, Χίον. Γερού. Σηκαμάγιαν, όστρατην Χίον. Νίκ. Αγριόν. Στονδρασίδην Χίον. Ιοάν. Τραπέζαν, Χίον. Μάρκον Κρόκτων, Χίον. Εμμ. Τσιμδόπουλον, έμπορον, πονηρέα, Χίον. Στήλ. Βιον, καθηγητήν, Χίον. Άνν. Βασιληκόνδην, Χίον. Τάξην Μπούσουν, Επόπτην Αρχοντικής Ασφαλείας, Σάμον. Κλανάνην Παλαιόδρυγον, Δασαρχείον, Χίον. Νίκ. Αθανασιάδην, Πειραιά. Συνδροματικας σας έλκηθησαν ένεγραφήτε συνδρομηταί, Εθαλαιστούμεν.

ΓΙΑ ΝΑ' ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

"Ο Άλφρόνσος δ Σοφός, δ βασιλεὺς τής Αραγωνίας έλεγε διτι γιά νά ταυτιάζει ένα άντρογύνο πρέπει ο άντρας νά είνε κουφός κ' ή γυναίκα τιμηλή !

"Ο Αντιβασιλεύων τής Γαλλίας Δούκς τής Ορλεάνης είπε πάποτε γιά δύο φτωχούς που παντρέφεται, διτι είνα παντρέφεται τη δίψα.

Οι ιδιαγενεῖς τούς Κόγκου σποτώνουν τούς άνιατους άσθενεῖς, γιατί διτις λένε, τούς σώζουν από τούς πόνους και τήν άγριαν τής άρρωστειας !

Ρωτούσαν τό Μίλτωνα γιά ποιού λόγο σε μερικές χώρες ένας βασιλάς μπορεί νά στεφθῇ σε ήταν δεσμευτικών έτῶν, ένφ δεν τού έπιτρέπεται νά παντρεφτῇ παρά διτι γίνη δεκαοχτώ έτῶν. Κι' δ μεγάλος ποιητής άπηγτησε : «Γιατί είνε δυσκολότερο νά διοικήση καίναται πολλά είνα βασίλειο. »

"Ο Φοντενέλ είχε έναν άδελφο παπτά και μέθυσο. «Τί δουλειά κάνει;» τόν έφωτούσαν κι ο Φοντενέλ άπαντούσε : «Τό πρωί λέει τή λειτουργία και τό βράδυ... δέν ξέρει τί λέει !»

Στήν Μονομοτάπα διτι διαστητικής φτερνήζεται, διοι οι αύλικοι, κι άλος δ' λαδός κατά τήν έθυμοτυπία, πρέπει νά φτερνισθούν έπισης και τό φτερνιόνα μεταβλέπεται είτο από τό παλατί σ' άλη την πρωτεύουσα κι απ' τήν πρωτεύουσα σ' άλη τή γώρα. Κατ' αντό τό τρόπο φτερνήζεται διλόηληρο τό βασίλειο !

Στήν Κίνα, πρό διλίγων άκομη χρόνων, διτι διαφορός θυμένειαν, στήν Αντοκάποδος κ' έπανετο, κατεδικάζετο συνήθως νά σκουτίζει κάθη προτί τής αινές τού πουργείου του και τού Αντοκάποδοικού Αναντόρου.

"Ο τίτολος τού βιασώνου ήταν άλλοτε στή Γαλλία τόσο σπουδαίος και ίνηλός, ώστε τόν έδιναν πολλές φρέσες στούς Αγίους εις ένδειξη σεβασμού.

Τρία είνε τά πρόγαματα, στά διποια συνειδέσθησαν πάντα στή δυσμηνέα τού Αντοκάποδος κ' έπανετο, κατεδικάζετο συνήθως νά σκουτίζει κάθη προτί τής αινές τού πουργείου.

"Ωραίες γυναίκες γιά τούς ίδιαγενεῖς τής Κοινιάνας.—έπαρχιας, τής Μεσημηρίνης Αιμερικής,—είντι έκεινες που έχουν ισχνά τά μάγυα, μιακόν τό πρόσωπο και τά πόδια έξαιρετικῶς παχειά.

Μεταξύ τών Ισπανών πού πήγαιναν πρός κατάπτησην τών Ινδών ήσαν και μερικοί πού προσήγοντο στό Θεό νά σφάξουν δύο-δεκα Ινδούς τήν ήμέρα, πρός τιμήν τών... Δώδεκα Αποστόλων !

Τό βάλε δέν είνε γαλλικής καταγωγῆς, διποια πιστεύεται. Εισήχθη στή Γαλλία λέγο μετά τήν Επανάσταση, από τή Γερμανία διτι πρό πολλού γνωστού.

Κατά τούς πρώτους χρόνους τής Ρώμης είχε άπωγορευθή αυτηρηγή στής γυναίκες νά πίνουν κρασί κι ο Ρωμαίος είχε έκδωσει διαταγή δια τής διποιας οι ανδρες ήσαν έποχες χρόνων μεταξύ των οποίων ήταν σκοτώνουν τής γυναίκες των άμια τής έπιαναν νά πίνουν.

Συλλέκτης

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΝΤΟΥΣ

Όταν ζηλώθετε άδηδαλως από 4 έως 10 έκατοστά διιά τής της μεθόδου τού Δρ Συμίθδον. Ζητήδατε πληροφορίας γράφοντες πρός τό «Σύνδημα Συμίθδον Σεαδίον 4.